

**דוד הקים עולה של תשובה (מו"ק טז) - מקורות**

**1. שמואל ב / פרק יא**

א ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלאכים וישלח דוד את-יואב ואת-עבדיו עמו ואת-כל-ישראל וישחתו את-בני עמון ויצרו על-רבה ודוד יושב בירושלם: ב ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו ויתהלך על-גג בית-המלך וירא אשה רחיצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד: ג וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלוא זאת בת-שבע בת-אליעם אשת אוריה החתי: ד וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבוא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל-ביתה: ה ותהר האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי: ו וישלח דוד אל-יואב שלח אלי את-אוריה החתי וישלח יואב את-אוריה אל-דוד: ז ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה: ח ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית המלך ויצא אחריו משאת המלך: ט וישכב אוריה פתח בית המלך את כל-עבדי אדניו ולא נרד אל-ביתו: י ויגדו לדוד לאמר לא-נרד אוריה אל-ביתו ויאמר דוד אל-אוריה הלוא מדרך אתה בא מדוע לא-נרדת אל-ביתך: יא ויאמר אוריה אל-דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על-פני השדה חנים ואני אבוא אל-ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם-אשתי חיך וחי נפשך אם-אעשה את-הדבר הזה: יב ויאמר דוד אל-אוריה שב בזה גם-היום ומחר אשלחך וישב אוריה בירושלם ביום ההוא וממחרת: יג ויקרא-לו דוד ויאכל לפניו וישת וישכרו ויצא בערב לשכב במשכבו עם-עבדי אדניו ואל-ביתו לא נרד: יד ויהי בבקר ויכתב דוד ספר אל-יואב וישלח ביד אוריה: טו ויכתב בספר לאמר הבו את-אוריה אל-מול פני המלחמה החזקה ושבתם מאחריו ונקה ומת: טז ויהי בשמור יואב אל-העיר ויתן את-אוריה אל-המקום אשר ידע כי אנשי-חיל שם: יז ויצאו אנשי העיר וילחמו את-יואב ויפל מן-העם מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי: ...

**2. שמואל ב / פרק יב**

וישלח דוד את-נתן אל-דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: ב לעשיר הזה צאן ובקר הרבה מאד: ג ולרש אין-כל כי אם-כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם-בניו יחדו מפיתו תאכל ומכסו תשתה ויבחיכו תשכב ותהי-לו כבת: ד ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקרו לעשות לארח הבא-לו ויקח את-כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו: ה ויחר-אף דוד באיש מאד ויאמר אל-נתן חי-דוד כי בן-מות האיש העשה זאת: ו ואת-הכבשה ישלם ארבעתים עקב אשר עשה את-הדבר הזה ועל אשר לא-חמל: ז ויאמר נתן אל-דוד אתה האיש כה-אמר דוד אלקי ישראל אנכי משחיתך למלך על-ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול: ח ואתנה לך את-בית אדניך ואת-נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את-בית ישראל ויהודה ואם-מעט ואספה לך כהנה וכהנה: ט מדוע בזית את-דבר דוד לעשות הרע בעיני את אוריה החתי הכית בהרב ואת-אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בהרב בני עמון: י ועתה לא-תסור חרב מביתך עד-עולם עקב כי בזתני ויתקח את-אשת אוריה החתי להיות לך לאשה: יא כה אמר דוד הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את-נשיך לעיניך ונתתי לרעיך ושכב עם-נשיך לעיני השמש הזאת: יב כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את-הדבר הזה נגד כל-ישראל ונגד השמש: יג ויאמר דוד אל-נתן חטאתי לידוד ט

**3. תהלים / פרק נא**

א למנצח מזמור לדוד: ב בבוא-אליו נתן הנביא כאשר-בא אל-בת-שבע: ג חנני אלקים פחסדך קרב רחמיך מחה פשעי: ד הרב פבסני מעוני ומחטאתי טהרני: ה כלי-פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד: ו לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך: ז הן-בעוון חוללתי ובחטא יחמתני אמי: ח הן-אמת חפצת בטחות ובסתם חכמה תודיעני: ט תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשגל אלבין: י תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דפית: יא הסתר פניך מחטאי וכל-עונתי מחה: יב לב טהור ברא-לי אלקים ורוח נכון חדש בקרבי: יג אל-תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל-תקח ממני: יד השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני: טו אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אלקיך ישובו: טז הצילני מדמים אלקים אלקי תשועתי תרנן לשוני צדקתך: יז אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: יח כי לא-תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה: יט זבחי אלקים רוח נשברה לב-נשבר ונדכה אלקים לא תבזה: כ היטיבה ברצונך את-ציון תבנה חומות ירושלם: כא אז תחפץ זבחי-צדק עולה וכליל אז יעלו על-מזבחתך פ

**4. מסכת עבודה זרה דף ז/ב-ה/א**

... א"ר יוחנן משום ר"ש בן יוחאי ... לא דוד ראוי לאותו מעשה דכתיב {תהלים קט} ולבי חלל בקרבי ... א"ר יונתן מאי דכתיב {שמואל ב' כג} נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הוקם על נאם דוד בן ישי שהקים עולה של תשובה ...

**5. סנהדרין קז.**

א. אמר רב יהודה אמר רב לעולם אל יביא אדם עצמו לידי נסיון שהרי דוד מלך ישראל הביא עצמו לידי נסיון ונכשל

אמר לפניו רבש"ע מפני מה אומרים אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ואין אומרים אלהי דוד ?

אמר אינהו מינסו לי ואת לא מינסית לי

אמר לפניו רבש"ע בחנני ונסני שנאמר בחנני ה' ונסני וגו'

אמר מינסנא לך ועבידנא מילתא בהדך דלדידהו לא הודעתניהו ואילו אנא קא מודענא לך דמנסינא לך בדבר ערוה

מיד ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו וגו' ... ויתהלך על גג בית המלך וירא אשה רוחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד בת שבע הוה קא חייפא רישא תותי חלתא (בת שבע חפפה ראשה תחת כוורת) אתא שטן אידמי ליה כציפרתא פתק ביה גירא (בא שטן ונדמה לו לדוד לצפור, דוד ירה בו חץ) פתקה לחלתא איגליה חזייה (החץ ריסק את הכוורת ודוד ראה אותה)

מיד וישלח דוד וידרוש לאשה

ויאמר הלא זאת בת שבע בת אליעם אשת אוריה החתי

וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטומאתה ותשב אל ביתה והיינו דכתיב בחנת לבי פקדת לילה צרפתי בל תמצא זמותי בל יעבר פי ...

ב. דרש רבא מאי דכתיב למנצח לדוד בה' חסיתי איך תאמרו לנפשי נודי הרכס צפור אמר דוד לפני הקב"ה רבש"ע מחול לי על אותו עון שלא יאמרו **הר שבכם** צפור נדדתו

ג. דרש רבא מאי דכתיב {תהלים נ"א} **לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא גליא וידיעא קמך דאי בעיא למכפייה ליצרי הוה כייפינא אלא אמינא דלא לימרו עבדא זכי למריה**

ד. דרש רבא מאי דכתיב {תהלים ל"ח} כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד **ראויה היתה בת שבע בת אליעם לדוד מששת ימי בראשית אלא שבאה אליו במכאוב** וכן תנא דבי רבי ישמעאל **ראויה היתה לדוד בת שבע בת אליעם אלא שאכלה פגה**

ה. דרש רבא מאי דכתיב {תהלים ל"ה} ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים {ולא ידעתני} קרעו ולא דמו אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם גלוי וידוע לפניך שאם היו קורעין בשרי לא היה דמי שותת ולא עוד אלא בשעה שהם עוסקין בארבע מיתות בית דין פוסקין ממשנתן ואומרים לי דוד הבא על אשת איש מיתתו במה אמרתי להם הבא על אשת איש מיתתו בחנק ויש לו חלק לעולם הבא אבל המלבין פני חבירו ברבים אין לו חלק לעולם הבא ....

ו. אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם {תהלים י"ט} שגיאות מי יבין [אמר ליה] שביקי לך (מחול לך) ומנסתרות נקני שביקי לך (מחול לך) גם מזדים חשוך עבדך שביקי לך (מחול לך) אל ימשלו בי אז איתם דלא לישתעו בי רבן שביקי לך ונקיתי מפשע רב שלא יכתב סרחוני (שלא ייכתב בתנ"ך שחטאתי). אמר לו אי אפשר ומה יו"ד שנטלתי משרי עומד וצווח כמה שנים עד שבא יהושע והוספתי לו שנאמר {במדבר י"ג} ויקרא משה להושע בן נון יהושע כל הפרשה כולה על אחת כמה וכמה ונקיתי מפשע רב אמר לפניו רבונו של עולם מחול לי על אותו עון כולו אמר כבר עתיד שלמה בנך לומר בחכמתו {משלי ו'} היחנה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה אם יהלך איש על הגחלים ורגליו לא תכוונה כן הבא על אשת רעהו לא ינקה כל הנוגע בה אמר ליה כל הכי נטרד ההוא גברא אמר ליה **קבל עליך יסורין קבל עליו**

ז. אמר רב יהודה אמר רב ששה חדשים נצטרע דוד ונסתלקה הימנו שכינה ופירשו ממנו סנהדרין (מרד אבשלום).

## 6. ספר הזהר פרשת משפטים דף קז/א

דף קז/א ...חב ההוא חובה דבת שבע ותנינן מאן דאתי על ערוה (אתתא ברעותא) אסרה על בעלה וחב לחבריה וחב לקב"ה.

לאו הכי הוא דההוא דאת אמר בהיתרא הוה ודוד דיליה נקט וגט הוה לה מבעלה עד לא יהך לקרבא דהכי הוה מנהגא דכל ישראל דיהבין גט זמן לאתתיה כל דנפיק חילא וכן עבד אוריה לבת שבע. ולבתר דעבר זמן והות פטורה לכלא. נטל לה דוד ובהיתרא עבד כל מה דעבד דאלמלא לאו הכי ובאסורא הוה לא שבקה קב"ה לגביה והיינו דכתיב לסהדותא {שמואל ב טז} **וינחם דוד את בת שבע אשתו. סהדותא דאשתו היא ודאי אשתו ובת זוגו הות דאזדמנת לגביה מיומא דאתברי עלמא.** (ורזא דמלתא מלכותא דלעילא דאיהו אתעביד רגלא רביעאה למרכבתא עלאה ...) **הא סהדותא דלא חב דוד חובה דבת שבע כדקאמרן ומה היא חובה דחב (אלא) לקב"ה בלחודוי ולא לאחרא. דקטל לאוריה בחרב בני עמון ולא קטליה איהו בשעתא דאמר ליה ואדני יואב דהא דוד הוה רבון עליה (ועל יואב) וקרא אוכח דכתיב {שם ב כג} ואלה שמות הגבורים אשר לדוד ולא אשר ליואב ולא קטליה ההיא שעתא וקטליה בחרב בני עמון. וקרא אמר ולא נמצא אתו דבר {מ"א טו} רק בדבר אוריה החתי. רק למעוטי קא אתי בדבר אוריה ולא באוריה. וקב"ה אמר ואותו הרגת בחרב בני עמון וכל חרב בני עמון הוה חקיק ביה חויא עקים דיוקנא דדרקון ואיהו ע"ז דלהון. .... ועל דא אמר דוד {תהלים נא} לך לבדך חטאתי. לבדך ולא לאחרא**

<<<< **דוד בדיחא דמלכא הוה ואע"ג דהוה בצערא כיון דהוה קמי מלכא תב לבדיחותיה כמה דהוה בגין לבדחא למלכא. אמר מארי דעלמא אנא אמינא {שם כו} בחנני יי' ונסני ואת אמרת דלא איכול לקיימא בנסיונך. הא חבנא למען תצדק בדברך ויהא מילך קשוט דאלמלא לא חבנא יהא מלה דילי קשוט ויהא מילך בריקניא השתא דחבנא בגין דלהוי מילך קשוט יהיבנא אתר לצדקא מילך בגין כך עבידנא למען תצדק**

**בדברך תזכה בשפטך.** אהדר דוד לאומנותיה ואמר גו צעריה מלין דבדיחותא למלכא. תנינן לאו דוד אתחזי לההוא עובדא דהא איהו אמר {שם קט} ולבי חלל בקרבי ...

#### 7. על התשובה-הרי"ד סולוביצ'יק (עמ' 163).

כאשר בא נתן הנביא אל דוד להוכיחו על חטאו כתוב : ויאמר דוד אל נתן חטאתי לידוד ויאמר נתן אל דוד גם ידוד העביר חטאתך לא תמות: (שמואל ב' י"ב, י"ג) וכי איזה וידוי ותשובה יש כאן, מילה אחת בלבד "חטאתי" ובכך כבר זכה לסליחה ומחילה? אומר על כך הגר"א כי אחרי המילה חטאתי מופיע בפסוק סימן מפסיק. באמת רצה דוד לדבר יותר, להתוודות בפרטות, אבל הדמעות חנקו בגרונו ולא היה יכול לומר יותר ממילה אחת. באותו רגע הגיע דוד לחיסול מוחלט של אישיותו, להתאפסות גמורה, לחידלון. הוא היה במצב כזה של זעזוע שלא היה יכול להוסיף עוד מילה אחת, אך נתן הנביא חש בדרמה המתרחשת בנפשו של דוד, לאחר שהצליח בקושי להפליט את המילה "חטאתי". הוא ראה איך דוד עובר באותה שעה את כל גלגוליו של תהליך התשובה מתחילתו ועד סופו מהכרת החטא, להתעלות ולתפילה ורק משום כך היה יכול לומר לו "גם ה' העביר חטאתך"...

#### 8. מדרשים שונים אגדת בראשית פרק לח

[א] והמלך דוד זקן בא בימים (מ"א א א) זש"ה וקוי ה' יחליפו כח (ישעי' מ לא) אמרו רבותינו **שלוש עשרה שנים עשה דוד חולה ומוטל במטה ושבעה כרים היו מחליפים מתחתיו בכל יום ממה שהיו ממסין שנאמר יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה** (תהלים ו ז) אלו **שלוש עשרה שנים שהיה מתיסר בשביל שעשה אותו מעשה וכל שונאיו היו אומרים אימתי הוא מת זה שנאמר אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו (שם מא ו) עד שביקש רחמים מלפני הקדוש ברוך הוא ואמר לפניו רבונו של עולם העמידני בשביל בית המקדש שמסר לי שמואל הנביא אלא בבקשה ממך תן לי קימ"אטון שאעמוד מן המטה הזה ואשלים להם מגילת בנין בית המקדש** שנאמר ואתה ה' חנני והקימני ואשלמה להם (שם שם יא) הקימני מן המחלה ואשלים להם מגילת בנין בית המקדש מיד שמע הקב"ה את תפילתו ועמד מן המטה שנאמר ויקם דוד המלך על רגליו (דה"א כח ב) ...

#### 9. בבלי שבת נו"א

אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן **כל האומר דוד חטא אינו אלא טועה** שנאמר {שמואל א' יח} ויהי דוד לכל דרכיו משכיל וה' עמו וגו' אפשר חטא בא לידו ושכינה עמו אלא מה אני מקיים {שמואל ב' יב} מדוע בזית את דבר ה' לעשות הרע שביקש לעשות ולא עשה אמר רב רבי דאיתי מדוד מהפך ודריש בזכותיה דדוד מדוע בזית את דבר ה' לעשות הרע רבי אומר משונה רעה זו מכל רעות שבתורה שכל רעות שבתורה כתיב בהו ויעש וכאן כתיב לעשות שביקש לעשות ולא עשה {שמואל ב' יב} **את אוריה החתי הכית בחרב שהיה לך לדונו בסנהדרין ולא דנת ואת אשתו לקחת לך לאשה ליקוחין יש לך בה** דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן **כל היוצא למלחמת בית דוד כותב גט כריתות לאשתו** שנאמר {שמואל א' יז} ואת עשרת חריצי החלב האלה תביא לשר האלף ואת אחיך תפקוד לשלום ואת ערובתם תקח מאי ערובתם תני רב יוסף דברים המעורבים בינו לבינה {שמואל ב' יב} **ואותו הרגת בחרב בני עמון מה חרב בני עמון אי אתה נענש עליו אף אוריה החתי אי אתה נענש עליו**

**מאי טעמא? מורד במלכות הוה** דאמר ליה {שמואל ב' יא} ואדוני יואב ועבדי אדוני על פני השדה חונים אמר רב כי מעיינת ביה בדוד לא משכחת ביה בר מדאוריה דכתיב {מלכים א' טו} רק בדבר אוריה החתי ...

#### 10. ילקוט שמעוני שמואל ב פרק יב המשך סימן קמח

**גם ה' העביר חטאתך לא תמות.** א"ר יוחנן שלשה דברים היה דוד מצטער עליהם והרחיב לו הקב"ה בהם, ואלו הן

א. על **בית המקדש**, וכן הוא אומר אם אתן שנת לעיני וגו' עד אמצא מקום, והרחיב לו הקב"ה ומצא את המקום שנאמר ויאמר דוד זה בית אלהים.

ב. ואחת על **אשת אוריה החתי** שהיו ישראל מליזין עליו איפשר דוד ששבה את הכבשה והרג את הרועה והפיל את ישראל בחרב יש לו תשועה אין ישועתה לו באלהים סלה, והרחיב לו ואמר לו גם ה' העביר חטאתך לא תמות.

ג. שלישית **שהיו ישראל אומרים** מה דוד סבר שהמלכות נשתלה מן בנה של בת שבע, והרחיב לו הקב"ה ואמר הנה בן נולד לך ושלמה יהיה שמו.

#### 11. ילקוט מעם לועז עמוד קצז - קצח

ויש אומרים שהיה לישי שפחה יפה ואמר לה השמעני לה מה לך וסיפרה לה המעשה. אמרה לה גבירתה לכי וקבעי לו זמן בבית אפל ואני אבוא במקומך, וכן היה. ונתעברה ממנו וילדה את דוד, והיו סבורים ישי ובניו שהיה דוד ממזר שהרי פרש מאשתו שלא בא עליה כמה שנים, והיו מבזים את דוד והשליכו אותו אל השדות כדי שיאכלוהו חיות השדה וזהו שאמר: כי אבי ואמי עזבוני וה' יאספני (תהלים כ"ז) ונעשה לו נס וניצול מן החיות כפי שסיפר לשאול. וכשבא שמואל ואמר לו אין לו יותר בנים תמה. ואמר הלא ה' שלחני אמר לו אין לי בנים אלא נער בשדה וישי עשה כן כי היו אחרים שטענו שזרע ישי אסורים לבוא בקהל כיוון שבא מרות המואביה ... וכשבא שמואל נתבשר שהוא בן כשר שהרי אין ממנין מלך אלא מן המיוחסים...

וזהו שאמר דוד אני עבדך בן אמתך פתחת למוסרי היינו אני עבדך בן אמתך רות פתחת למוסרי שהתרת עמונית ומואבית. ויש אומרים שדוד היה באותו מעמד בן כ"ח שנה.

12. 'הן בעוון חוללתי' (תהילים נא, ז). אחד אומר דוד בן אהובה היה, ואחד אומר בן שנואה היה. ישי פירש מאשתו שלש שנים, לאחר שלש שנים, היה לו שפחה נאה ונתאוה לה. אמר לה בתי, תתקני עצמך הלילה, כדי שתכנסי איתי בגט שחרור. הלכה השפחה ואמרה לגבירתה, הצילי עצמך, ונפש אדני מן מגיהנום, אמרה לה מה טעם? שחה לה את הכל. אמרה לה בתי, מה אעשה שהיום שלש שנים לא נגע בי? אמרה לה לכי תקני עצמך, ואף אני, וכך עשתה. לערב עמדה השפחה וכבת את הנר, באת לסגור את הדלת, נכנסה הגבירה ויצאת היא, עשתה עמו כל הלילה ונתעברה מדוד, ומתוך אהבתו על אותה שפחה, יצא דוד אדום מבין אחיו, בקשו בניה להורגה ואת בנה דוד כיון שראו שהוא אדום, אמר להם ישי הניחו לו, ויהיה לנו משועבד ורועה, והיה הדבר טמון עד עשרים ושמונה שנים. כיון שאמר לו הקב"ה לשמואל "לך ואשלח אל ישי בית הלחמי" (שמואל א טז, א), ואמר לו ישי "עוד שאר הקטן והנה רועה בצאן". כיון שבא התחיל השמן מבצבץ ועולה, אמר לו הקב"ה "קום משחהו כי זה הוא". פינה השמן על ראשו ונקרש כאבנים טובות ומרגליות, וישי ובניו היו עומדים ברתת ואימה. אמרו: לא בא שמואל אלא לבזותינו ולהודיע לישראל שיש לנו בן פסול, ואמו של דוד שמחה מבפנים ועצבה מבחוץ, כיון שנטל כוס ישועות שמחו כולם". (ילקוט המכירי תהלים קיח, כח).

13. ר' צדוק הכהן מלובלין דברי סופרים כח

דוד המלך ע"ה היה לבו נקי לגמרי מתאות וכמה שכתוב לבי חלל בקרבי שהרגו ליצר רע בתענית (עי' ירוש' ברכות פ"ט ה"ה) וע"כ לא היה ראוי כלל לאותה מעשה... וכן מדנסהו השם יתברך בתאוה ואין הקב"ה מנסה אלא קנקנים שלימים כמה שכתוב בבראשית רבה (פ"יב) ע"כ דהוא היה שלם בזה בתכלית השלימות, ובירורו היה בנסיון זה דאף שלא עלתה בידו למראית העין ואויביו חשבוהו על ידי זה לבא על אשת איש ובעל תאוה, הוא באמת נתברר בזה כי על האמת אמרו שבת [ניו א'] דלא חטא, ואמרו בסנהדרין (ק"ז). דראויה היתה לו בת שבע מששת ימי בראשית אלא שאכלה פגה, וכן ידוע דאותו ולד היה נשמת משיח רק לפי שהיה פגה דעדיין לא הגיע הקץ ע"כ לא נתקיים, וזהו בירורו שגם במקום שנשתמש בתאוה **לא נתאוה לדבר רע חס וחלילה רק לדבר הראוי לו מששת ימי בראשית ולהביא נפש משיח לעולם שראה שעתיד להוציא ממנה**, ואף שלמראית העין לשעה דהיה נחשב לחטא היה נראה שלא עמד בנסיונו ונתחרט על מה שביקש שינסהו (שם), מכל מקום נקבעה בקשתו בחנני ד' וגוי לבקשה קבועה לעלמי עד, כי באמת על ידי זה נצרף לבו ונתברר שהוא מנוקה מתאות לגמרי אחר התשובה שנתברר דלא חטא, דע"כ נשאה אחר כך ואויביו יאמרו רע לו בזה וכמו שאמר לו שמעי ואודך ברעתך ... וע"כ חשב שמעי דיעלה ביד אבשלום, אבל באמת זה היה בירור טוהר לבבו מכל תאוה רעה ועל ידי כן הוחזר למלכותו:

14. תלמוד בבלי / מסכת שבת / ל/א

... כשבנה שלמה את בית המקדש ביקש להכניס ארון לבית קדשי הקדשים דבקו שערים זה בזה, אמר שלמה עשרים וארבעה רננות, ולא נענה. פתח ואמר שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד, רהטו בתריה למיבלעיה. אמרו מי הוא זה מלך הכבוד אמר להו' עזוז וגבור, חזר ואמר שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה, ולא נענה. כיון שאמר ה' אלהים אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי דוד עבדך מיד נענה באותה שעה נהפכו פני כל שונאי דוד כשולי קדירה וידעו כל העם וכל ישראל שמחל לו הקב"ה על אותו עון. ולא יפה אמר שלמה ושבח אני את המתים שכבר מתו והיינו דכתיב ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה ה' לדוד עבדו ולישראל עמו ... לדוד עבדו שמחל לו על אותו עון ולישראל עמו דאחיל להו עון דיום הכפורים ...

15. פסחים נד/א

שבעה דברים נבראו קודם שנברא העולם ואלו הן תורה ותשובה וגן עדן וגיהנם וכסא הכבוד ובית המקדש ושמו של משיח  
תורה דכתיב {משלי ח} ה' קנני ראשית דרכו תשובה דכתיב {תהלים צ} בטרם הרים ילדו וכתוב {תהלים צ} תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם ...

16. ויקר"ר פרשה ז, ב.

זבחי אלהים רוח נשברה וגוי' (תהילים נא) ... אמר דוד לפני הקב"ה אני כבשתי את יצרי ועשיתי תשובה לפניך אם אתה מקבלני בתשובה הרי יודע אני ששלמה בני עומד ובונה את בהמ"ק ובונה את המזבח ומקטיר עליו את הקרבנות שבתורה ...